

Syndernes forladelse selvros udelukker

Tekst: DDS 519, 1-3 N. F. S. Grundtvig

Hans Matthison-Hansen (1807-1890)
Sats: Gerda Essendrop 2003

1. Syn - der - nes for - la - del - se selv - ros u - de - luk - ker;
ve dig, du be - nå - de - de, om på dyd du puk - ker!

1. Syn - der - nes for - la - del - se selv - ros u - de - luk - ker;
ve dig, du be - nå - de - de, om på dyd du puk - ker!

5
Læg - te Gud vel ska - den sin? Var ej he - le skyl - den din?
Læg - te Gud vel ska - den sin? Var ej he - le skyl - den din?

9
El - ler var det dyd af dig, du ej vra-ged Him - me - rig?
El - ler var det dyd af dig, du ej vra-ged Him - me - rig?
El - ler var det dyd af dig, du ej vra-ged Him - me - rig?

2. Syndernes forladelse
knuden overhugger;
til den føles, ynklig
barnehjertet sukker;
tænker det sig pinen kort,
tænker det al straffen bort,
altid dog er Fader vred,
altid fattes dog Guds fred

3. Syndernes forladelse
hjertesorgen slukker,
thi ved den sig uformært
Paradis oplukker;
den udfri'r af dødens vold,
thi vor død var syndens sold;
den i Gud gør sjælen glad,
thi kun synd dem skilte ad.
N.F.S. Grundtvig 1837